Redactiunea, Administratiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescu. Manuscripte nu se retrimitu!
Birourile de anunciurĭ:
Brașovu, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescu în Viena *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Oto Maas), Heinrich Schalck, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Prețul inserțiunilorŭ: o seria garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina III-a o seria 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care ḑi
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 281. Brașovŭ, Joi 22 Decemvrie 1888.

Cătră onorații cetitorĭ!

„*Gazeta Transilvaniei*“ întră în anulŭ alŭ 52-lea alŭ esistenței sale.

Nenumĕratele dovedĭ de simpatiă și de încredere ce le-a primitŭ acestŭ organŭ de publicitate din partea Românilorŭ de pretutindenĭ cu ocasiunea aniversării a cincĭḑecea a esistenței sale suntŭ cea mai viuă și mai puternică mărturiă pentru atitudinea sa politică și națională.

Răzimatŭ pe încrederea publicului românŭ și condusŭ de iubirea de patriă și de datoria ce o are cătră sfânta causă a românismului, organulŭ nostru n'a pregetatŭ de a aduce, mai alesŭ în cei ḑece anĭ din urmă, însemnate jertfe pentru a corespunde totŭ mai multŭ cerințelorŭ timpului și trebuințelorŭ cetitorilorŭ sĕi.

Astfelŭ dela 1 Ianuarie 1881 „*Gazeta Transilvaniei*“ a începutŭ sĕ apară de trei orĭ pe sĕptĕmână totŭ cu prețulŭ de până atuncĭ, ér dela 1 Aprilie 1884 apare în fie-care ḑi, érășĭ cu același prețŭ, căcĭ cei 2 fl. adăugațĭ acoperŭ numai cheltuielile înmulțite cu portulŭ postalŭ.

De atuncĭ încóce amŭ făcutŭ totŭ ce ne-a statŭ în putință spre a aduce îmbunătățirĭ atâtŭ în redactarea ḑiarului câtŭ și în întocmirea sa esterióră, pentru care scopŭ amŭ isbutitŭ ca ḑiarulŭ sĕ-șĭ aibă tipografia propriă.

Nu-i vorbă, multe se cerŭ astăḑĭ dela unŭ ḑiarŭ, mai alesŭ când elŭ este chiămatŭ a servi causei unui poporŭ atâtŭ de multŭ prigonitŭ de sórte. Prin urmare nu putemŭ ḑice că amŭ ajunsŭ la capĕtulŭ îmbunătățirilorŭ.

Din contră, astăḑĭ când, ca nicĭodată până acuma, posițiunea ḑiaristicei nóstre s'a agravatŭ; când atâtea loviturĭ sunt îndreptate asupra ei cu vehemență așa de mare; când procese peste procese, condamnărĭ la închisóre și amende în banĭ o împiedecă în munca și stăruințele ei de a da pe față tóte nelegiuirile, prigonirile și asupririle și de a lupta pentru recâștigarea drepturilorŭ poporului românŭ: se cere dela noi sĕ ne încordămŭ puterile cu îndoită energiă și sĕ continuămŭ lupta cu curagiu neînfrântŭ, întroducêndŭ nouĕ reforme, pentru ca „*Gazeta Transilvaniei*“ nu numai sĕ corĕspundă mai multŭ chiămării sale, ci sĕ se facă cu putință ca principiile salutare naționale ce le propagă sĕ pótă pĕtrunde până și în coliba țĕranului.

Conduși de aceste vederĭ, voimŭ sĕ facemŭ și cu începerea anului viitorŭ mai multe esențiale ameliorărĭ în ḑiarulŭ nostru.

Pe lângă programulŭ, ce l'amŭ observatŭ până aḑĭ la redactarea foii, suntemŭ deciși a cultiva mai multŭ și unele terene, cărora până acuma póte nu le-amŭ pututŭ da atențiunea cuvenită.

Spre scopulŭ acesta amŭ avutŭ fericirea a concentra împrejurulŭ nostru *unŭ numĕrŭ însemnatŭ de bărbațĭ cu cunoscințe speciale*, carĭ vorŭ colabora regulatŭ la fóia nóstră, așa ca materialulŭ ce'lŭ va conține sĕ fiă câtŭ mai variatŭ, instructivŭ și acomodatŭ trebuințelorŭ poporului, nu numai pe tĕrêmulŭ politicŭ, literarŭ și socialŭ, ci ținêndŭ deopotrivă sémă și de interesele sale din punctŭ de vedere alŭ economiei, educațiunei și higienei, alŭ afacerilorŭ sale cu autoritățile cu carĭ vine mai desŭ în atingere și alŭ trebilorŭ sale financiare și comerciale.

Afară de aceea câștigându-ne convingerea, că după împrejurările poporului nostru unŭ ḑiarŭ cotidianŭ nu este în stare a pĕtrunde în tóte păturile sociale — parte mare din causa prețului lui — și astfeliu sciind că se sémte trebuința de a i se face cu putință orĭ și cărui Românŭ, care scie ceti, ca sĕ fiă informatŭ despre interesele și trebuințele lui, **ne-amŭ decisŭ ca dela anulŭ nou 1889 înainte sĕ mărimŭ în modŭ destulŭ de însemnatŭ prin adausurĭ numerele nóstre cu data de Dumineca și sĕ le întocmimŭ și sĕ le redactămŭ astfelŭ, ca sĕ intereseze pe orĭ și ce cetitorŭ și sĕ se pótă abona și separatŭ.**

Deschidemŭ dér abonamentŭ la „*Gazeta Transilvaniei*“, care deși mai bogată în materialŭ va costa ca și până acuma *12 fl. v. a. pe anŭ* și în deosebĭ pentru aceia, cărora imprejurările nu le értă de a abona întregŭ ḑiarulŭ, deschidemŭ abonamentŭ separatŭ la *numerele cu data de Dumineca* ale „*Gazetei Transilvaniei*“, carĭ vorŭ costa **pe anŭ numai 2 fl. v. a.**

Rugămŭ pe abonații noștri de până acuma, ca sĕ stăruiască pe câtŭ le va sta în putință în cerculŭ domniilorŭ lorŭ pentru lățirea „Gazetei Transilvaniei“ precum și pentru rĕspândirea în poporŭ a numerelorŭ cu data Dumineca, ce se pótă abona și separatŭ.

(Anunciulŭ Administrațiunii pe pagina IV.)

Redacțiunea.

Brașovŭ, 21 Decemvrie v.

„Siebenbürgisch deusches Tageblatt“ din Sibiiu publică în numĕrulŭ sĕu dela 1 Ianuarie st. n. o reprivire asupra situației Sașilorŭ ardelenĭ în anul 1888, scrisă de deputatulŭ Iosif W. Filtsch, care merită o mai deapróape luare aminte din parte-ne.

Inainte de tóte constată d-lŭ Filtsch că în afacerile poporului săsescŭ nicĭ în 1888 nu s'a ivitŭ vr'o schimbare spre mai bine. Starea anormală creată pe calea octroării în fundulŭ regescŭ se susține și Sașii trebue sĕ se plângă împreună cu celelalte naționalitățĭ nemaghiare în contra continuelor violărĭ ale modestelorŭ drepturĭ de limbă garantate prin legea de naționalitate dela 1868.

Nisuințele de maghiarisare nu numai că n'au slăbitŭ în anulŭ 1888, ci s'au manifestatŭ din contră totŭ mai pe față. Ca dovadă citéză aicĭ cunoscutele cuvinte pronunțate de deputatulŭ Busbach în ședința dietei dela 22 Noemvre, apoi raportulŭ anualŭ alŭ reuniunei de cultură ungurescĭ și discursulŭ contelui Stefan Karolyi la adunarea kulturegyletului ardelenescŭ în Brașovŭ, prin carĭ se cere pe față maghiarisarea.

In astfelŭ de împrejurărĭ, ḑice deputatulŭ Filtsch, e fórte greu a se aplana divergențele dintre Sașĭ și Maghiarĭ. Cu tóte astea Sașii au încercatŭ acéstă aplanare. Mai întéiu a debutatŭ deputatulŭ Sibiiului Oskar de Melzl c'unŭ discursŭ conciliantŭ și prevenitorŭ, dér d-lŭ Tisza nu numai că n'a vrutŭ sĕ priméscă mâna ce i s'a întinsŭ spre împăcare, ci a rĕspunsŭ chiar bruscŭ și cu imputărĭ. In urma acéstă însușĭ Melzl a trebuitŭ sĕ constate înaintea alegĕtorilorŭ sĕi, că guvernulŭ n'are bunavoință de a delătura gravaminele Sașilorŭ și că de aceea aceștia trebue sĕ persevereze în oposițiune.

In continuarea revistei sale schițéză pe scurtŭ decursulŭ afacerei Steinacker și atitudinea dietei, care a toleratŭ ca camera comercială din Pesta sĕ jignéscă libertatea cuvêntului, a tolerat'o pentru că era vorba de unŭ deputatŭ naționalŭ sasŭ și pentrucă dăscălirea lui Steinacker, secretarulŭ camerei comerciale, era în ochii dietei o faptă „patriotică“. Apoi arată că deputatulŭ care a fostŭ alesŭ în loculŭ lui Steinacker a primitŭ programulŭ partidei naționale săsescĭ, dér a declaratŭ că va observa o politică reservată, care printr'o atitudine moderată sĕ delăture neîncrederea ce domnesce în contra Sașilorŭ și a fidelitățiĭ lorŭ cătră statŭ.

Devenindŭ vacant cercul Ghimbavului a fostŭ alesŭ redactorulŭ Iosifŭ W. Filtsch. Acesta n'a aflatŭ de bine a intra în clubulŭ oposițiunei moderate, după ce esperiințele din anii trecuțĭ au dodocumentatŭ destulŭ de lămuritŭ, că oposițiunea moderată maghiară nu are simțĕminte mai bune față cu Sașii ca celelalte partide.

In fine accentuéză d-lŭ Filtsch atitudinea reservată și binevoitóre a deputațilorŭ universitățiĭ săsescĭ în desbaterile din anulŭ acesta și termină cu următórea conclusiune:

„Astfelŭ se încheiă anulŭ 1888 cum s'a începutŭ, cu aceeașĭ puțină perspectivă că se va îmbunătăți situația Sașilorŭ. Intraceea nu se póte nega, că în anumite cercurĭ săsescĭ s'a lățitŭ părerea că printr'o politică mai reservĕtă din partea Sașilorŭ e posibilŭ a se crea raporturĭ mai bune cătră Maghiarime în genere și cătră guvernŭ in specialŭ.“

„Stimămŭ acéstă părere și amŭ sprijini'o din tótă inima, décă amŭ nutri numai câtŭ de puțină speranța, că ea va avé órecare succesŭ. Durere însĕ că nu putemŭ împărtăși acéstă speranță. Cei drept Maghiarilorŭ le-ar fi fórte binevenitŭ a ostfelŭ de atitudine a Sașilorŭ și li s'ar și da mai arareorĭ ocasiunea de a înjura asupra pretinsei dușmănii contra statului ce le-o imputŭ Sașilorŭ. Dér cumcă prin acéstă Maghiarii s'arŭ pute vedé îndemnațĭ de a-o rupe cu politica de maghiarisare observată până acuma și de a împlini măcarŭ una din postulatele nóstre modeste, lucrulŭ acesta nu'lŭ póte admite nici unu omŭ politicŭ nepreocupatŭ.“

„După părerea nóstră numai douĕ casurĭ suntŭ cu putință: orĭ că Maghiarii vinŭ la convingerea că politica de maghiarisare nu este în avantagiulŭ țĕrii, orĭ că Sașii se supunŭ de bună voiă maghiarisării. Nicĭ una, nicĭ alta nu se póte admite pentr'unŭ timpŭ ce este de prevĕdutŭ și *Sașilorŭ nu le rĕmâne prin urmare, decâtŭ de a aștepta cu pațiență și cu perseverantă sosirea primei eventualitățĭ.*“

Fiindŭ-că voimŭ și noi a ne numĕra între ómenii politicĭ nepreocupațĭ, nu putemŭ decâtŭ sĕ aprobămŭ vederile deputatului Filtsch în ceea ce privesce resultatele eventuale ale politicei reservate și moderate săsescĭ. Dér cu conclusiunea, ce-o trage d-lŭ deputatŭ din premisele sale, mărturisimŭ, că nu suntemŭ în clarŭ și deórece atitudinea politică a Sașilorŭ trebue sĕ ne intereseze și pe noi Românii, amŭ dori ca sĕ se lămurescă până unde are sĕ mérgă pațiența și perseveranța Sașilorŭ recomandată de d-sa?

Căcĭ, după noi, Maghiarii nu vorŭ ajunge nicĭ odată sĕ recunóscă, că politica de maghiarisare e stricăciósă țĕrii, décă naționa-

litățile nemaghiare! Sasii, Românii, Sêrbii și Slovacii se vorŭ distinge totŭ numai cu pațiența și perseveranța lorŭ de până acuma.

Nu vede deputatulŭ Filtsch și nu recunoscŭ politicii sașĭ nepreocupațĭ că, pentru ca sĕ soséscă mai curêndŭ eventualitatea dodorită de ei, ca și de noi, trebue sĕ se aibă ceva mai multŭ în vedere decâtŭ pațiența și perseverența, cum s'a manifestatŭ ea din partea naționalităților nemaghiare până acuma?

O flotilă de rĕsboiu pe Dunăre.

Sub acestŭ titlu publică „Neue freie Presse“ dela 29 Decemvre următorulŭ articulŭ ce i-s'a trimisŭ din Pesta:

Comandantulŭ supremŭ alŭ marinei br. de Sternek a făcutŭ de câtva timpŭ observațiunea, că *România* 'șĭ-a creatŭ în tótă liniștea o *flotilă de rĕsboiu* pe Dunărea de josŭ. România posede adĭ pe Dunărea de josŭ (partea dela Porțile de ferŭ până la gurile Dunării) o corabiă mai mare de rĕsboiu, cu unŭ cuprinsŭ de 1200 tone, care corabiă e destoinică a servi și pe mare; mai departe posede optŭ canoniere, care se dice că suntŭ destinate pentru serviciulŭ vamalŭ, în realitate însĕ suntŭ escelentŭ înarmate și în destoinicia de rĕsboiu suntŭ deopotrivă cu cele mai bune monitóre; totdeodată guvernulŭ românŭ îșĭ dă silința a spori și a întări încetulŭ cu încetulŭ acéstă flotilă de rĕsboiu.

Articolulŭ 52 din tractatulŭ din Berlinŭ conține următórea disposițiune: „Nicĭ unei corăbii de rĕsboiu nu'i e permisŭ a naviga pe Dunăre în josŭ de Porțile de ferŭ, afară de vase ușóre, care suntŭ destinate pentru serviciulŭ poliției fluviale și alŭ autorităților vamale“. Considerândŭ acéstă disposițiune a tractatului din Berlinŭ, comandantulŭ supremŭ alŭ marinei împărtăși observațiunile sale ministerului de rĕsboiu, arătândŭ posițiunea strategică desavantagiósă, în care ar pute ajunge Austro-Ungaria în casulŭ unei conflagrațiunĭ, décă unŭ statŭ streinŭ ar dispune la Dunărea de josŭ o flotilă de rĕsboiu. Ministerulŭ de rĕsboiu s'a alăturatŭ la vederile comandantului supremŭ alŭ marinei și le-a predatŭ ministeriului de esterne. Oficiulŭ de esterne puse în urma acésta pe ministrulŭ plenipotențiarŭ c. r. din Bucuresci sĕ facă din acéstă cestiune obiectulŭ unorŭ representațiunĭ amicale la guvernulŭ de acolo, și din acésta s'a desfășuratŭ unŭ schimbŭ de idei fórte amicale între amêndouĕ cabinetele asupra acestei cestiunĭ. Intr'aceea, afacere n'a fostŭ urmărită de guvernulŭ austro-ungarŭ, deórece s'a validitatŭ o voință mai înaltă într'acolo, ca cestiunea acésta, considerândŭ escelentele nóstre raporturĭ politice cu România, sĕ nu se mai releveze.

Comandantulŭ supremŭ alŭ marinei însĕ făcù din acéstă afacere obiectulŭ studielorŭ sale și resultatulŭ lorŭ fŭ unŭ memorandŭ, în care br. Sternek a lămuritŭ, că décă i-se va permite României sĕ țină corăbii de rĕsboiu pe Dunărea de josŭ, va fi o necesitate imperiósă pentru Austro-Ungaria, ca și ea sĕ creeze flotilă de rĕsboiu îndestulitóre pentru scopurile apĕrării. Acéstă necesitate a fostŭ accentuată de br. Sternek cu deosebită tăriă provocându-se la apropiata regulare a Porțilorŭ de ferŭ, deórece după înlăturarea pedecilorŭ de navigare de acolo i-ar fi posibilŭ Rusiei a trimite pe Dunăre în susŭ celŭ puținŭ corăbii de rĕsboiu de o anumită mărime, cărora trebue sĕ li-se opună pe Dunăre o putere combatantă de egală valóre. Memoriulŭ comandantului supremŭ alŭ marinei a fostŭ obiectulŭ desbaterilorŭ unei comisiunĭ și resultatulŭ lorŭ e, că s'a hotărîtŭ în principiu înființarea unei flotile de rĕsboiu pe Dunăre.

In timpulŭ din urmă a petrecutŭ în Pesta o comisiune, a cărei problemă a fostŭ sĕ caute unŭ locŭ potrivitŭ pentru înființarea unei schele necesare construirei flotilei și a unui portŭ pentru ea. Acéstă comisiune 'șĭ-a terminatŭ deja prablema, în dilele din urmă s'a întorsŭ în Viena și în celŭ mai apropiatŭ timpŭ îșĭ va da raportulŭ.

Cu acestea însĕ nu s'au încheiatŭ definitivŭ lucrările pregătitóre, dér se póte privi deja adĭ ca nendoiosŭ, că în cea mai apropiată sesiune a delegațiunilorŭ se va cere unŭ însemnatŭ creditŭ în scopulŭ înființării unei flotile de rĕsboiu pe Dunăre.

DIN AFARĂ.

O telegramă dată din Bruxella ne aduce scirea, că *guvernulŭ francesŭ* a comunicatŭ Țarului, că *este gata a spune secretul armatei Loebel și Rușilor* décă guvernulŭ acestora s'ar învoi ca tóte comandele pentru armată sĕ se facă în Francia. Pentru acest scopŭ doi principĭ rusescĭ au și plecatŭ la Parisŭ. Nu se scie însĕ rĕspunsulŭ Țarului ce aceștia trebue sĕ fi transmisŭ guvernului francesŭ. De altfelŭ în Rusia se facŭ mereu pregătirĭ de resbelŭ. La granițele Poloniei se facŭ cu mare urgență barace pentru 10 mii de militarĭ și se adună totŭ felulŭ de provisiunĭ.

Fostulŭ ministru alŭ Italiei, *Mancini*, *a muritŭ* la 26 Decemvre n. în vêrstă de 71 anĭ la vila sa din Copo di Monte. Rĕposatulŭ a fostŭ unulŭ din cei mai zeloșĭ anteluptătorĭ ai „mișcării pentru unitatea națională italiană.“ Fù profesorŭ de de jurisprudență în Neapole, de unde a trebuitŭ sĕ fugă la Turinŭ din causa participării sale în parlamentulŭ neapolitanŭ. In Turinŭ fŭ advocatŭ, apoi profescrŭ de dreptulŭ internaționalŭ. In 1860 deputatŭ din stânga estremă în parlamentulŭ italianŭ, în 1862 ministru de instrucțiune în ministerulŭ Ratazzi, în 1872 profesorŭ la universitatea din Roma, unde'șĭ căștigă renume, în 1873 președinte alŭ institutului din Gent pentru dreptulŭ internațional, în 1876 ca conducĕtorŭ alŭ centrului stângŭ ministru de justiția și de culte în ministerulŭ Depretis, în 1881 ministru de esterne în noulŭ ministerŭ Depretis, pregătindŭ Papei multe nĕcazurĭ și înscenândŭ espedițiunea la Massauah.

Contele *Loris-Melikoff*, care ca soldatŭ și ca bărbatŭ de statŭ a jucatŭ mare rolŭ în Rusia, a muritŭ în Nizza la 24 Decemvre n. In timpulŭ rĕsboiului cu Turcii, elŭ comanda trupele rusescĭ din Asia mică și luà Ardahanulŭ și Karsulŭ cu asaltŭ, pe când trupele rusescĭ din Bulgaria erau bătute. Țarulŭ Alesandru II îlŭ chemà apoi ca șefŭ alŭ întregei puterĭ executive, postŭ care a fostŭ anume creatŭ pentru elŭ. In calitatea acésta Loris-Melikoff avea putere dictatorică, dér nicĭ-odată n'a abusatŭ de ea, ci din contră îșĭ puse tótă influința sa, ca sĕ facă pe Țarulŭ a acorda întocmirĭ constituționale. Nihilismulŭ se împotrivì puterei lui Loris-Melikoff și omorîrea lui Alexandru II puse capĕtŭ puterei contelui. Loris-Melikoff a fostŭ arménŭ și familia lui îșĭ deducea originea dela o familiă regéscă.

SCIRILE DILEI.

Din *Ghirișŭ* 'i se scrie lui „Ellenzék“, că între locuitorii de acolo a produsŭ mare scandalŭ faptulŭ, că unŭ „funcționarŭ consciențiosŭ“ a înscenatŭ o licitațiă *a doua di de Crăciunŭ n.*, *înaintea bisericei și pe timpulŭ slujbei*. Insu-șĭ „Ellenzék“ recunósce, că unŭ astfeliu de faptŭ nu este creștinescŭ.

***

Intr'o bețiă de cuvinte s'au ocupatŭ foile ungurescĭ din Clușiu de serbarea unei dile onomastice și deschiderĭ de localŭ, ce s'a făcutŭ la 26 Decemvre n. în *hotelulŭ „Europa“ din Brașovŭ* și care pe proprietarulŭ hotelului Stefan Nagy, sĕrbătoritulŭ, l'a ridicatŭ la „nemurire“. Vr'o 200 de óspețĭ au luatŭ parte la serbare, în care corespondentulŭ lui „Ellenzék“ vede *redeșteptarea maghiarismului brașovénŭ* și printr'unŭ jocŭ de cuvinte îlŭ numesce pe Stefanŭ Nagy, pentru „meritele“, lui „Stefanŭ celŭ Mare“. Ce merite va fi avêndŭ, nu se scie. Póte că meritulŭ de a fi dăruitŭ Kulturegyletului 1200 fl., pagubă numai că acestŭ „meritŭ patrioticŭ“ a fostŭ comunicatŭ *post festum*, adecă la códa toastelorŭ. E interesantŭ unŭ toastŭ, care dă dovadă despre puterea fantasiei „patrioților“. A disŭ adecă unŭ toastantŭ, pe temeiulŭ isvórelorŭ istorice „nemincinóse“, că tocmai în loculŭ în care e zidită sala cea nouĕ a hotelului „Europa“, e îngropatŭ principele Ardealului Moise Szekely, din care causă partea acésta a orașului se numesce „castelulŭ eroilorŭ“ (Heldenburg).

Marĭ suntŭ minunile Kulturegyletului! De altmintrelea călĕtorii românĭ potŭ trage la hotelulŭ „Europa“, pentru că hotelulŭ fiindŭ alŭ unui kulturegyletistŭ, abia se vorŭ mai „civilisa“.

***

Ministeriulŭ de finanțe ungurescŭ a luatŭ mĕsurĭ pentru îmbunĕtățirea sorții nefericiților *Ciangăi* din *Gyorok*. In scopulŭ acesta a dăruitŭ pe séma acestorŭ Ciangăi douĕ moșii de ale erariului, una de 46 jugĕre 1206°□, alta de 36 jugĕre 1042°□, carĭ se vorŭ împărți proporționatŭ între familiile ciangăescĭ.

***

Representanța orașului *Lugoșŭ*, care până acum a numĕratŭ între comunele marĭ, a hotărîtŭ ca acéstă comună, care este totodată și centrulŭ comitatului Carașŭ-Severinŭ, sĕ se constitue în orașŭ cu magistratŭ organisatŭ. In scopulŭ acesta s'a obținutŭ deja și autorisarea ministrului de interne, rĕmânêndŭ ca în luna viitóre sĕ se facă constituirea. „Egyetértés“ speră, că primulŭ primarŭ alŭ noului orașŭ Lugoșŭ va fi candidatulŭ partidei ungurescĭ.

Décă Românii vorŭ dormi.

***

Negociările pentru trecerea căii ferate *M.-Ludoșŭ—Bistrița* în proprietatea statului suntŭ în curgere. In urma cercetărilorŭ mai nouĕ, s'a constatatŭ, că pentru a corĕspunde deplinŭ așteptărilorŭ, acéstă liniă are nevoiă încă de unele îmbunĕtățirĭ, care vorŭ costa vre-o 36,000 fl.

***

Ministrulŭ ungurescŭ de comunicațiune a concesŭ contelui Marcŭ Bethlen și Albert Horvath ca în timpŭ de unŭ anŭ sĕ facă lucrările pregătitóre pentru construirea unei nouĕ căi ferate, care trecêndŭ prin teritoriele comunelorŭ *Cucerdea-română*, *D.-Sânmărtinŭ* și *Blășelŭ*,

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

(2)

Sĕrmanulŭ Guță.

Novelă.

II.

După câteva dile, într'o diminéță Guță se sculà, se îmbrăcà și, c'o sete nespusă, făcù câțĭ-va pașĭ spre feréstră privindŭ dincolo peste drumŭ. Dér ce sĕ'i vedă ochii? Feréstra era închisă, perdelele lăsate'n josŭ și o liniște mormêntală cuprindea întregŭ edificiulŭ vecinelorŭ sale.

Guță îșĭ închipuia, că s'a întêmplatŭ ceva de bună sémă...... „Póte că dormŭ încă și acum“ îșĭ dicea elŭ zăpăcitŭ.

Sórele înzadarŭ îșĭ arunca radele sale în feréstra iubitei lui necunoscute, căcĭ nimenĭ nu da semnŭ de viéță. Și tótă diua feréstra a statŭ închisă. Guță nu scia ce sĕ facă și cum sĕ-șĭ esplice lucrulŭ acesta. Eșì afară pe stradă, pășì oficiosŭ spre pórta de peste drumŭ, dér n'audia nimicŭ, nu vedea nimicŭ. Din diua acésta începêndŭ, elŭ devenì tristŭ, casa îi părea pustiă, viéța grea și ticălósă. Umbla în susŭ și în josŭ fără nicĭ o țîntă, fără lécŭ de mângăere.

„Unde s'a dusŭ și când va venì érășĭ? Trăesce, orĭ dóră e mórtă? Cine sĕ'mĭ spună ce s'a făcutŭ cu ea?“ așa se întreba Guță în fiă-care óră, în fiă-care minută, fără sĕ'șĭ pótă da unŭ rĕspunsŭ.

Incepù sĕ sufere, sĕ'lŭ junghiă prin inimă. Și multe dile suferì elŭ așa. De multe orĭ era fălosŭ de suferința lui și i-se părea că este unŭ adevĕratŭ martir, o jertfă a dragostei.

Intr'o di, Guță îșĭ îndreptà pașii spre păduricea dela spatele orașului, depărtare cam de-o óră. Când era aprópe de tufișŭ, orizontulŭ se îmbrăcà într'o céță negurósă, norĭ negri rĕsăreau de după délurĭ și în câteva minute culmile lorŭ se vedeau stropite de plóiă. Guță grăbia spre unŭ arbore din apropiere, când plóia începù sĕ'lŭ ude bine. Ajunsŭ sub crengile arborelui, privia cum s'apropiă de elŭ puhoiulŭ ca o lésă grea si îndesată, de vreme ce fulgerile se repetau desŭ. Intr'aceea étă că din partea dréptă, o figură de femeă cu pașĭ repedĭ și îndesațĭ grăbia spre arborele, sub crengile căruia sta Guță adăpostitŭ de plóiă. Elŭ o privì lungŭ, cum vine ață către elŭ, nesciindŭ în zăpăcéla ei, décă mai este cineva sub arbore orĭ nu.

Guță remase îmărmuritŭ. Când era numai câțĭ-va pașĭ departe de elŭ o cunoscù pe mersŭ și pe statură, pe ochĭ și pe sprîncena. Ea cum îlŭ vĕdù, strigà spăriată, vrù sĕ-șĭ ia o altă direcțiune, dér Guță o învità cu unŭ zîmbetŭ duiosŭ. Inimile lorŭ, în clipele aceste, tremurau, ochii lĭ-se învêrteau în orbite c'o nesiguranță copilărésca, în vreme ce nu puteau sĕ'șĭ dică o vorbă.

Fata îșĭ luà pălăria de pe capŭ, o scuturà de plóiă și o acățà de o crengă. Guță era așa de zăpăcitŭ, încâtŭ nu'șĭ aducea aminte, că s'ar cădé sĕ fiă mai îndatoritorŭ.

„Așa-i, că te simțĭ rĕu, coconiță?“

„Plóia asta prea pe neașteptate a venitŭ. Nu sciam încătrău sĕ apucŭ și din întêmplare....“

„Ai nimeritŭ tocmai aicĭ. Celŭ puținŭ avemŭ prilejŭ de a ne cunósce mai bine; și așa destulŭ am așteptatŭ ocasiunea acésta“, dise Guță făcêndu'i unŭ complimentŭ.

„N'am gânditŭ nicĭ-odată că'mĭ voiu mai vedé pe vecinulŭ meu necunoscutŭ după nume și......“ replicà smerita copilă.

Guță se temea gândindu-se la cele ce se puteau desfășure deaci înainte. După unŭ intervalŭ de câteva momente îșĭ putù lua îndrăsnéla s'o întrebe:

„Regretŭ fórte multŭ, domnișóră, că nu'țĭ sciu numele.“

„Numele meu, domnule, e numele mamei mele, care a muritŭ de multŭ. Pe mama mea o chema Maria. Tatălŭ meu nu trăesce. Eu nu l'am cunoscutŭ nicĭ-odată. Elŭ, îmĭ spunea mama, a muritŭ dupăce mai întêiu a nenorocit'o pe ea, pe ea, care cincĭ anĭ după mórtea lui murì sdrobită de nĕcasurĭ. Așa ajunsamŭ în mânile bunicei mele, care mĕ grijesce totŭ așa de bine ca și o mamă. Sciu că ai vĕdut'o de multe-orĭ, décă m'ai vĕdutŭ pe mine.“ Noi ședeamŭ până mai dilele trecute în orașŭ, acum ne-a chematŭ moșulŭ afară la hotarŭ în vila sa, ce se vede printre plopii cei deșĭ de colo și pe care o construise elŭ pe când umblau vremurĭ mai bune. Casa în care ședeamŭ nu e a nóstră. Moșii mei o țineau cu chiriă. Eu ședeamŭ numai cu bunica, fiindcă moșulŭ, ca unŭ pasionatŭ vênătorŭ, și érna și vara șéde afară din orașŭ

„Câtŭ de multŭ doriamŭ sĕ le sciu tóte acestea“, dise Guță, care găsì cu

sĕ împreune staţiunea căii ferate *Cipĕu-Iernutŭ* cu staţiunea dela Mediaşŭ.

* * *

Suntŭ înaintaţĭ la gradulŭ de *sublocotenenţĭ* în reservă la *honveḑĭ:* br. Iuliu *Popŭ,* la semibrigada 23, Dominicŭ *Boerŭ* la semibrigada 22.

* * *

In *Bogata de Mureşŭ*, comit. Turda-Arieşŭ, e de ocupatŭ postulŭ de magistru poştalŭ, pe lângă contractŭ şi cauţiune de 100 fl. Léfa e 150 fl. pe anŭ, cheltuelĭ de cancelariă 40 fl., de distribuire 18 fl. şi unŭ pauşalŭ de espedare ce se va stabili ulteriorŭ. Petiţiile se adreséză la direcţiunea poştală din Sibiiu.

* * *

In *Aiudŭ* a fostŭ o convorbire în privinţa *fabricei ardelene de zacharŭ* ce se va înfiinţa cu sprijinulŭ guvernului unguresců. Au asistatŭ proprietarii de pămêntŭ din comitatele Albei de josŭ, Hunedóra, Têrnavele, Murĕşŭ-Turda şi Turda-Arieşŭ, carĭ au primitŭ în principiu contractulŭ ce au sĕ-lŭ încheiă cu întreprinḑĕtorulŭ. Pănă acum s'a asiguratŭ cultivarea a 3000 de jugĕre cu sfecle. Se ḑice că fabrica se va construi în Aiudŭ.

Corespondenţa „Gaz. Trans."

Vaidarecea, Decemvre 1888.

In 22 Decemvre s. n. a. c. Ilustritatea Sa d-lŭ Comite supremŭ alŭ comitatului Făgăraşiu Mihaiu Horvát, împreună cu protonotariulŭ, prim-pretorele cercualŭ, mai mulţĭ notarĭ şi primarĭ comunalĭ, au cercetatŭ şcóla nóstră grănităreascā cu 4 clase şi scóla de fetiţe, carea este cercetată de 234 elevĭ şi eleve, asistândŭ în fie-care clasă la rĕspunsurile elevilorŭ din mai multe obiecte.

Fiindŭ deplinŭ mulţămitŭ, a lăudatŭ în parte pe fiecare învĕţătorŭ pentru rĕspunsurile precise şi cu tactŭ ale elevilorŭ, pentru curăţenia şi ordinea ce se află în fiecare clasă.

Eră în scóla de fetiţe în carea funcţionéză ca învĕţătóre zelósa d-şóră Elena Bariţiu, care are preste 30 copile sub conducerea sa, asistândŭ şi aicĭ la unele obiecte, au fostŭ fórte mulţămiţĭ de rĕspunsurile elevilorŭ, éră la lucrurile de mână a gingaşelorŭ eleve au rĕmasŭ cu toţii încântaţĭ, cu deosebire la lucrurile ţĕrănescĭ. Şcóla acésta ocupă loculŭ primŭ între şcólele grăniţărescĭ,

Din camerele române.

In senatŭ s'a recunoscutŭ calitatea de cetăţenĭ românĭ d-lui Iónŭ Lazărŭ, românŭ din Transilvania; d-lui George E. Gina, d'asemenea românŭ din Transilvania; d-lui Gavrilŭ Popovicĭ românŭ din Bucovina.

Urmà a se vota recunóscerea calităţei de românŭ a d-lui Iónŭ Nicolau, românŭ din Macedonia, dér după cererea d-lui Urechiă, votarea s'a amânatŭ până când se va constata prin consulatulŭ românŭ, că d. Nicolau este în adevĕrŭ românŭ.

Se recunósce calitatea de cetăţenĭ românĭ d-lorŭ: Nicolae Seinu Grebenea, Bucurŭ Seinu Grebenea, George Bădilă, românĭ din Transilvania, Mihailŭ Pascalŭ, românŭ din Macedonia.

La cererea de împămêntenire a d-lui Heinrich Hŏnich, tapiţer şi decoratorŭ în Bucurescĭ, d. Brătăşanu observà că neîmplinindŭ condiţiunile spre a fi împămêntenitŭ fără dispensă de stagiu, dênsulŭ nu póte fi împămâtenitŭ.

D. Al. Florescu susţine împămêntenirea pe motivulŭ, că d. Hŏnich este omŭ cinstitŭ şi că este omŭ cu capitalŭ.

Urmândŭ votarea, se constată că votulŭ este nulŭ.

In cameră d-lŭ deputatŭ *Tache Ionescu* întrébă pe guvernŭ, care îi este politica esternă, ḑice că conservatorii suntŭ ruso-filĭ, ca dovadă cetesce mai multe articole sub-semnate de conservatorĭ. Din contră junimiştii urméză politica urmată de d. Iónŭ Brătianu. Intre politica rusésců şi cea germană preferŭ pe acésta din urmă.

Vorbindŭ de politica internă ḑice, că de asemenea acéstă politică difere fórte multŭ de aceea a conservatorilorŭ; junimiştii vorŭ sĕ facă reforme democratice, pe când conservatorii vorŭ sĕ ne întórcă la tutelă. Arată apoi cum se pórtă proprietarii englezĭ faţă cu sătenul de acolo. D. Păucescu, representantulŭ conservatorilorŭ, nu a copiatŭ bine, căcĭ în Englitera e altfelŭ. Cei din Englitera au tradiţiunĭ familiare, pe cândŭ d-v. nu. Şi mai veniţĭ sĕ ne cereţĭ ca sĕ vĕ dămŭ comuna rurală pe mâna d-v., d-lorŭ conservatorĭ, ḑiceţĭ, că liberalismulŭ piere; dér cum? Nicĭ în Spania, nicĭ în Englitera, nicĭ în alte state, n'a peritŭ, nicĭ nu va peri, ci va înainta.

Arată apoi, că din tóte proiectele, ale junimiştilorŭ chiar, nu se pomenescŭ în mesagiu decâtŭ numai două: muncile agricole şi împărţirea pămêntului. Dér şi aceste cum vorŭ eşi până la votarea lorŭ? De sigurŭ că ştirbite. Ce vorŭ ḑice conservatorii din cabinetŭ? D-lŭ ministru Al. Lahovari în anulŭ 1882 a combătutŭ propunerea regretatului C. A. Rosetti, ca sĕ se lase sătenilorŭ două ḑile, Vinerea şi Sâmbăta, pentru a'şĭ munci ogórele lorŭ. Ce va face d-sa acuma? De sigurŭ că d-lui ca conservatorŭ, va combate proiectulŭ d-lui P. P. Carpŭ

D-lŭ *P. P. Carpŭ,* ministru alŭ atacerilorŭ străine, ḑice că în locŭ sĕ fie măgulitŭ de discursurile d-lorŭ Panu şi T. Ionescu, e înjositŭ, căcĭ d-lorŭ au voitŭ sĕ se serve de mine ca de unŭ instrumentŭ, faţă cu colegii meĭ. Resultatele lorŭ vorŭ fi şi suntŭ nule.

Trecêndŭ la fondulŭ cestiunei, ḑice că politica esternă nu e o cestiune parlamentară. Nu cu fie care cabinetŭ se schimbă politica esternă. N'avemŭ de a face cu luptele interne, avemŭ de a face cu puterile străine. Singurŭ regele însuméză politica esternă. Unŭ singurŭ lucru trebue sĕ'lŭ ceremŭ dela M. S. Regele, ca sĕ conducă politica ţĕrei, anume ca sĕ fie conformă cu voinţa ei. Noi prin slabele nóstre puterĭ vomŭ conduce politica după cum trebue, o politică pacĭnică.

Vorbindŭ de politica internă, ḑice că reformele în ḑiua de aḑĭ se potŭ îndeplini mai de grabă cu elementele vechĭ conservatóre, decâtŭ cu cele liberale. Ḑice că e adversarulŭ d-lui Panu, fiindcă d-sa compromite ideile radicale. D. Dobrescu-Argeşŭ s'a adresatŭ la toţĭ în genere, la tóte partidele politice, pentru resolvarea cestiunei ţĕrănescĭ, dér d-nii Nădejde şi Panu ḑicŭ: *numai noi putemŭ resolva aceste cestiunĭ!* Numai cu elementele conservatóre putemŭ face reformele în ţéra nóstră.

Ḑice că nu e momentulŭ propriu acuma pentru ca sĕ se facă desbinărĭ. Déçă esistă vr'unŭ diferendŭ între d-sa şi d. Al. Lahovary, elŭ va trece câtŭ se póte de repede, dér acuma sĕ lucrămŭ pentru binele ţĕranului românŭ.

D-lŭ ministru *Al. Lahovary* ḑice, în privinţa politicei esterne, că d. Carpŭ a avutŭ o mare dreptate, nu în parlamentŭ se discută politica esternă a ţĕrei nóstre. Noi trebue sĕ fimŭ neutri, nicĭ cu Rusia, nicĭ cu Germania, şi la urma urmei nu e aḑĭ momentulŭ şi nicĭ loculŭ ca sĕ discutămŭ o asemenea cestiune delicată.

Trecemŭ la politica internă. Ne întrebaţĭ, carĭ suntŭ opiniunile mele, adecă ale conservatorilorŭ din cabinetŭ, asupra reformelorŭ agrare şi asupra tocmelelorŭ agricole. Vĕ vomŭ rĕspunde Noi nu suntemŭ aşa de divergințĭ în opiniunĭ cu d. Carpŭ; unulŭ din aceste proiecte este deja depusŭ pe biuroulŭ camerei, celălaltŭ va fi depusŭ în curêndŭ şi fără a fi schimbatŭ multŭ. In România nu esistă cestia agrară, a esistatŭ odată, şi în anulŭ 1864 s'a resolvatŭ deja acéstă cestiă.

D. Tache Ionescu nĭ-a vorbitŭ de Englitera, că lorḑii suntŭ egalĭ cu ţĕranii dela moşiile lorŭ, că dênşii în anumite ḑile danséză şi petrecŭ împreună. In România libertatea şi egalitatea este cu multŭ mai mare decâtŭ în Englitera. Aprópe unŭ milionŭ de ţĕranĭ suntŭ proprietarĭ în România, pe când în Englitera numai 570 de lorḑĭ îşĭ împartŭ aprópe 3 sferturĭ din întregŭ teritoriulŭ englesŭ. Ei, ce ḑicĭ, d-le Tache Ionescu? Ce ne comparĭ pe noi, d-le Ionescu, cu Englitera, noi, carĭ am suferitŭ mai multe invasiunĭ, pe când Englesii dela anulŭ 1000 stau liniscițĭ?

In ḑiua luărei Plevnei, marele Rosetti a ḑisŭ, că acum trebue sĕ învingem şi *Plevna internă.* E unŭ cuvêntŭ fórte nenorocitŭ, cum îi daţĭ d-v. înţelesulŭ. Rosetti voia sĕ înţelégă, nu cum ḑiceţĭ d-v. ca sĕ sfâşiaţĭ celelalte partide carĭ vĕ suntŭ adversare, ci ca sĕ stârpiţĭ abusurile, nelegalităţile şi nedreptăţile. (Aplause).

D-lŭ deputatŭ *D. Popescu,* arată ce este şi ce vrea partidulŭ liberal-conservatorŭ. Avemŭ o constituţiă, sĕ o respectămŭ, cu tóte că noi n'am luatŭ parte la revisuirea ei şi deşi multe din modificărĭ, carĭ ar trebui sĕ se întroducă, nu s'au întrodusŭ. Aşa d. e. propunerea regretatului C. A. Rosetti, care cerea colegiulŭ unicŭ.

Numai două partide trebue sĕ fie în ţéră şi ele sĕ se succédă una după alta la puterea Statului. Noi, liberalii conservatorĭ, ceremŭ libertatea individuală, căcĭ progresulŭ o cere, voimŭ ca săteanulŭ românŭ sĕ aibă şcólă, căcĭ prin şcólă se înalţă unŭ poporŭ. Este în interesulŭ statului ca tóte moşiile statului sĕ se vîndă. Li-se va da sătenilorŭ şi islazŭ. Vĕ asigurămŭ că vomŭ lucra la realisarea reformelorŭ fără şovăire.

(Va urma.)

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS."

(Serviciulŭ biuroului de coresp. din Pesta)

Budapesta, 2 Iaruarie. Cu ocasiunea felicitărilorŭ partidei liberale, ministrulŭ preşedinte rĕspunse: In situaţiunea din afară trebue sĕ căutămŭ garanţia de căpeteniă în alianţa puterilorŭ europene centrale. Alianţa nóstră nu vrea sĕ cuceréscа, nicĭ sĕ pustiéscă, ci vrea sĕ asigure pacea, în interesulŭ desvoltării omenirei. Credŭ că potŭ sĕ esprimŭ speranţa, că cu ajutorulŭ alianţei vomŭ isbuti a protegia şi în noulŭ anŭ binecuvântările păcii, a menţiné bune relaţiunĭ cu puterile şi astfelŭ a asigura opera păcii şi a progresului.

Lembergŭ, 2 Ianuarie. Foilorŭ polone li-se telegrafiază din Petersburgŭ, că s'au plănuitŭ construcţiunĭ de marĭ brutării militare în Polonia.

Berlinŭ, 2 Ianuarie. Cu ocasiunea primirei deputaţiunilorŭ şi a ambasadorilorŭ împĕratulŭ n'a atinsŭ politica.

Haag, 2 Ianuarie. Starea Regelui s'a agravatŭ din nou.

Roma, 2 Ianuarie. Cu ocasiunea primirei deputaţiunilorŭ ḑise Regele: Mulţămită bunei voinţe şi acţiunei stăruitóre a marilorŭ puteri, şi în anulŭ acesta se va susţiné pacea.

Belgradŭ, 2 Ianuarie. Scupcina a terminatŭ partea meritorică a lucrărilorŭ sale fără incidente. Disolvarea ei se va face mâne.

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 30 Decemvre st. n. 1888.

Bancnote româneseĭ	Cump.	9.14	Vĕnd.	9.16
Argintŭ românescŭ .	„	9.05	„	9.08
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.53	„	9.56
Lire turcescĭ . . .	„	10.85	„	10.90
Imperialĭ	„	9.85	„	9.85
Galbinĭ	„	5.66	„	5.68
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

---

cale sĕ spună şi elŭ cum se numesce şi cine e.

Plóia încetase. Maria se grăbea sĕ mérgă acasă. Guţă o rugà sĕ-lŭ priméscă a-o însoţì. Mergêndŭ drumulŭ la devale şi fiindŭ lunecosŭ, elŭ îi oferì braţulŭ şi plecară.

Ea era roşiă la faţă şi tremurândŭ păşia alăturĭ de elŭ, în vreme ce Guţă, cuprinsŭ de-unŭ neastêmpĕrŭ, nu mai vedea nimicŭ în cale-i. Ea-i vorbea de bunică-sa, care de bună sémă se va fi aflândŭ în nedumerire de lunga ei întârdiere; elŭ zîmbindŭ o privea cum se sdrobesce sufletulŭ ei tînĕrŭ şi nevinovatŭ, la gândulŭ că ce va ḑice bunică-sa. Scoboràu încetŭ pe alunecosulŭ dealŭ, până ce deodată se opriră înaintea vilei.

„Ĕtă locuinţa nóstră", ḑise Maria, trăgêndu-şĭ frumosŭ mâna din braţulŭ lui. Guţă era zăpăcitŭ grozavŭ. Nu scia ce sĕ facă, sĕ-şĭ ia rĕmasŭ bunŭ, orĭ s'o însoţéscă până 'n curte? In clipa ce se gândea la asta, o voce răguşită se auḑì:

„Marióră, unde ai umblatŭ pentru Dumneḑeu?"

Vocea era a bĕtrânei, care îi întêmpinà în pragulŭ porţii. Guţă se simţì deprimatŭ. Gândea că lui îi sună mustrarea.

„Te-ai supăratŭ mamă dragă, te-ai supĕratŭ că am fostŭ aşa..."

„Nu m'am supĕratŭ, dér én uită-te câtŭ eştĭ de udă".

„Ca o turturică plouată, mamă dragă", ḑise rîḑêndŭ Maria. „Noroculŭ meu c'am fostŭ întêmpinată de domnulŭ acesta, căcĭ altfelŭ îţĭ veneamŭ cu hainele încărcate şi de tină. M'a condusŭ până aicĭ, şi nu potŭ sĕ-i mulţămescŭ în deajunsŭ pentru bunĕtatea asta", ḑise fata recomandândŭ bunică-sii pe Guţă Zîmbreanu.

Bĕtrâna îi mulţămì lui Guţă şi-lŭ poftì în casă, căcĭ era şi elŭ destulŭ de ploatŭ.

Intrară înăuntru. In casă se începù o conversaţiă animată. Guţă faţă 'n faţă cu Maria se simţia fórte fericitŭ. Nu-i venia a crede, că elŭ este Guţă şi Maria vecina lui din ḑilele trecute.

„Iţĭ mulţămescŭ, domnule," ḑise bĕtrâna a doua óră, „pentru că ai fostŭ aşa de bunŭ sĕ însoţescĭ pe Marióra până acasă, ferind'o de vre-o neplăcere ce i-s'ar fi pututŭ întêmpla".

„Nu puteamŭ sĕ n'o facŭ acésta, dómnă, nu puteamŭ sĕ lasŭ pe d-şóra Marióra singură în mijloculŭ povoiului ce ne-a ajunsŭ pe amêndoi şi pe o cale atâtŭ de alunecósă cum e acum după plóiă", rĕspunse Guţă mângăiatŭ.

Maria şi Guţă se priveau cu îndestulire unulŭ pe altulŭ şi se mirau în ascunsŭ cum de au ajunsŭ sĕ fiă aşa precum doreau ei încă de multŭ.

„Marióra îmĭ vorbia adeseorĭ de d-ta", ḑise bĕtrâna după ce nepótă-sa se duse în anticameră ca sĕ-şĭ schimbe îmbrăcămintea.

Guţă roşì ca raculŭ. Işĭ plecà ochii spre pămêntŭ şi i-se părea că i-se rupe inima. Nu scia sĕ se bucure orĭ sĕ se ruşineze de vorbele bĕtrânei.

Bĕtrâna începù apoi sĕ facă o faţă tristă şi la rêndu-i şi Guţă. Maria într'aceea întrà frumosŭ gătită. Ii vĕḑù aşa pe amêndoi, se repeḑì la bĕtrâna, o cuprinse în braţe, îi sĕrutà mâna şi o giugiuli atâta până ce biatei femei îi venì érăşĭ veselia.

Intr'aceea ceriulŭ se înseninase, sórele reapăruse, ér Guţă, după ce luară câte-şĭ trei cafĕua, se gândea sĕ plece. Deoparte simţia că nu se cade sĕ mai rĕmâiă, de altă parte îi venea greu sĕ-şĭ ia rĕmasŭ bunŭ dela femeile acestea cu sufletŭ aşa de bunŭ şi milosŭ. In fine totuşĭ sĕrutà mâna bĕtrânei, fiindŭ gata sĕ plece.

Maria îlŭ privia cu duioşiă, şi Guţă înţelese din ochii ei ce simte şi care îi este dorulŭ, în vreme ce bunică-sa îl ruga pe Guţă sĕ mai rĕmână, orĭ décă nu, sĕ nu le ocoléscă în viitorŭ. Ii mai spuse, că érăşĭ se vorŭ muta la oraşŭ, dér îşĭ vorŭ închiria altă casă pe unde strada nu sufere de atâtă frecuenţă, căcĭ e bĕtrână şi nu-i place sgomotulŭ ş'apoi pentru Marióra, nepótă-sa, încă e bine sĕ fiă mai ferită de lume, de prea multe vederĭ, uneorĭ viclene şi rĕutăcióse. Guţă o asculta cu nerăbdare, dér numai în aparenţă. Mintea lui era în inima Mariei şi sufletulŭ sĕu în mintea ei.

„Nu voiŭ întârḑia dómnă, sĕ vĕ cercetezŭ", ḑise elŭ sĕrutându-i din nou mâna şi păşì peste pragulŭ casei. O ferbinţeală grozavă simţia Maria că'i cuprinde întregŭ trupulŭ, în vreme ce bătăile inimei ei se făceau totŭ mai dese şi mai puternice.

„La revedere, domnule Zîmbreanŭ. Credŭ că..." întrerupse ea vorba închiḑêndŭ pórta după tînĕrulŭ înferbêntatŭ şi ameţitŭ de dragostea ce-lŭ muncea.

(Va urma.)

Avisŭ d-lorŭ abonațĭ!

Rugăm pe d-nii abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fășia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ și sĕ arate și posta ultimă.

Totodată facemŭ cunoscutŭ tuturorŭ D-lorŭ abonațĭ, că mai avemŭ din anii trecuțĭ numerĭ pentru complectarea colecțiunilorŭ „Gazetei“, precum și câteva întregĭ colecțiunĭ, pentru carĭ se potŭ adresa la subsemnata Administrațiune în casŭ de trebuință.

Administraț. „Gaz. Trans.“

ABONAMENTE

la

„GAZETA TRANSILVANIEI“

se potŭ face cu începerea dela 1 și 15 ale fiecăreĭ lunĭ. mai ușorŭ prin mandate postale.

Adresele ne rugămŭ a ni se trimite esactŭ arătându-se și posta ultimă.

Prețulŭ abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei lunĭ . . . . 3 fl. —
„ șése lunĭ . . . . 6 fl. —
„ unŭ anŭ . . . . 12 fl. —

Pentru România și străinătate:

pe trei lunĭ . . . . 10 francĭ
„ șése lunĭ . . . . 20 „
„ unŭ anŭ . . . . 40 „

Abonamente la numerele cu data de Dominecă ale „Gazetei Transilvaniei.“

Pentru Austro-Ungaria:

pe anŭ . . . . **2 fl.**
pe șése lunĭ . . . . **1 fl.**
pe trei lunĭ . . . . **50 cr.**

Pentru România și străinătate:

pe anŭ . . . . 8 francĭ
pe șése lunĭ . . . . 4 „
pe trei lunĭ . . . . 2 „

Abonamentele se facŭ mai ușorŭ și mai repede prin **mandate poștale.**

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoiéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Mersulŭ trenurilorŭ

pe liniele orientale ale căii ferate de statŭ r. u. valabilŭ din 1 Iunie 1888.

Budapesta—Predealŭ

	Tren de persóne	Trenŭ acceleratŭ	Trenŭ omnibus	Trenŭ mixt
Viena	11.10	8.—		
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.18
Szolnok	11.06	4.05	7.38	9.38
P. Ladány	2.02	5.47	5.39	12.02
Oradea-mare	4.18	7.01 7.11	8.46 9.18	1.51 2.11
Várad-Velencze			9.27	2.19
Fugyi-Vásárheli			9.44	2.32
Mezö-Telegd		7.41	10.21	2.55
Rév		8.10	11.38	3.38
Bratca			12.16	4.01
Bucia			12.54	4.23
Ciucia		9.04	1.57	4.49
Huiedin		9.34	3.11	5.31
Stana			3.40	5.40
Aghiriș			4.15	6.12
Ghirbeu			4.36	6.24
Nădĕșel			4.58	6.38
Clușiu	11.15	10.34	5.26	6.56 7.15
Apahida	11.34			7.41
Ghiriș	12.45			9.18
Cucerdea	1.30			10.—
Uióra	1.37			10.09
Vințulŭ de susŭ	1.45			10.19
Aiud	2.07			10.48
Teiușŭ	2.26			11.55
Crăciunelŭ	3.11			12.34
Blașiu	3.24			12.52
Micăsasa	3.54			1.34
Copșa mică	4.09			2.19
Mediașŭ	4.21			2.46
Elisabetopole	5.11			3.31
Sighișóra	5.45			3.59
Hașfaleu	6.12			4.32
Homorodŭ	7.32			6.53
Ágostonfalva	8.17			7.21
Apatia	8.37			8.23
Feldióra	9.06			9.02
Brașovŭ	9.45 1.55			9.52
Timișŭ	2.53			
Predealŭ	3.28			
Bucurescĭ	9.35			

Predealŭ—Budapesta

	Tren de persóne	Trenŭ acceleratŭ	Trenŭ mixt	Trenŭ omnibus
Bucuresci			7.30	
Predealŭ			1.14	
Timișŭ			1.45	
Brașovŭ	—.— 4.10		2.32 7.10	
Feldióra	4.56		7.31	
Apața	5.37		8.14	
Ágostonfalva	6.07		8.36	
Homorodŭ	6.55		9.12	
Hașfaleu	8.36		10.24	
Sighișóra	9.13		10.46	
Elisabetopole	9.56		11.19	
Mediașu	10.37		11.47	
Copșa mică	10.59 11.16		12.02 12.09	
Micăsasa	11.37		12.25	
Blașiu	12.16		12.53	
Crăciunelŭ	12.33		1.05	
Teiușŭ	1.51		1.47	
Aiudŭ	2.18		2.08	
Vințulŭ de susu	2.48		2.30	
Uióra	2.56		2.37	
Cucerdea	3.14		2.53	
Ghirișŭ	4.01		3.26	
Apahida	5.28		4.40	
Clușiu	5.56 6.37	5.32	5.—	8.—
Nădășelŭ	6.58			8.36
Gîhrbău	7.14			9.02
Aghireșŭ	7.29	6.11		9.32
Stana	7.56			10.11
B. Huiedin	8.18	6.43		10.51
Ciucia	8.58	7.12		12.16
Bucia	9.15			12.50
Bratca	9.34			1.19
Rév	9.53	7.51		2.—
Mezö-Telegd	10.25	8.17		3.04
Fugyi-Vásárheli	10.47			3.36
Várad-Velencze	10.57			3.52
Oradea-mare	11.04 11.19	8.42 8.47	10.50	4.03 4.47
P. Ladány	1.15	10.08	1.33	7.30
Szolnok	3.29	11.51	3.29	3.15
Budapesta	6.33	1.55	7.45	10.—
Viena	2.50	7.15	6.05	

B.-Pesta-Aradŭ-Teiuș

	Trenŭ omnibus	Trenŭ de pers.	Trenŭ de pers.
Viena		11.10	2.—
Budapesta		8.20	9.05
Szolnok		11.20	12.41
Aradŭ	2.17	4.10 4.30	5.45 6.—
Glogovațŭ	2.37	4.43	6.13
Gyorok	3.19	5.07	6.38
Paulișŭ	3.43	5.19	6.51
Radna-Lipova	4.05	5.41	7.10
Conop		6.09	7.37
Bĕrzava		6.28	7.55
Soborșinŭ		7.25	8.42
Zamŭ		8.01	9.12
Gurasad.		8.34	9.41
Ilia		8.55	9.58
Branicica		9.19	10.17
Deva	1.47	9.51	10.42
Simeria (Piski)	2.08	10.35	11.07
Orăștia		11.09	11.37
Șibotŭ		11.39	12.—
Vințulŭ de josŭ		12.12	12.29
Alba-Iulia	8.55	12.29	12.46
Teiușŭ	9.54	1.16	1.26

Teiuș-Aradŭ-B.-Pesta

	Trenŭ mixt	Trenŭ de pers.	Trenŭ mixt
Teiușŭ	11.24	3.—	1.42
Alba-Iulia	12.09	3.44	2.32
Vințulŭ de josŭ	12.30	4.10	
Șibotŭ	1.01	4.43	
Orăștia	1.32	5.13	11.—
Simeria (Piski)	2.32	6.15	11.21
Deva	2.52	6.35	
Branicica	3.23	7.02	
Ilia	3.55	7.28	
Gurasada	4.08	7.40	
Zamŭ	4.44	8.11	
Soborșinŭ	5.30	8.46	
Bĕrzava	6.27	9.33	
Conopŭ	6.47	9.53	
Radna-Lipova	7.28	10.27	5.50
Paulișu	7.43	10.42	6.13
Gyorok	7.59	10.58	6.38
Glogovaț	8.28	11.35	7.19
Aradŭ	8.42 9.17	11.39 12.31	7.38 6.20
Szolnok	2.32	5.12	
Budapesta	6.—	8.20	
Viena	3.—	6.05	

Simeria (Piski)-Petroșenĭ

Simeria	6.47	2.42
Streiu	7.40	3.25
Hațegŭ	8.51	4.16
Pui	10.02	5.11
Crivadia	11.02	5.58
Banița	11.50	6.40
Petroșenĭ	12.30	7.12

Petroșenĭ-Simeria (Piski)

Petroșenĭ	9.36	4.26
Banița	10.17	5.12
Crivadia	10.58	5.55
Pui	11.42	6.41
Hațegŭ	12.23	7.26
Streiu	1.12	8.14
Simeria	1.51	8.50

Aradŭ—Timișóra

Aradŭ	6.05	5.48
Aradulŭ nou	6.33	6.19
Németh-Ságh	6.58	6.44
Vinga	7.29	7.16
Orczifalva	7.55	7.47
Merczifalva	8.14	8.08
Timișóra	9.12	9.02

Timișóra—Aradŭ

Timișóra	6.25	5.—
Merczifalva	7.19	6.02
Orczifalva	7.46	6.32
Vinga	8.15	7.02
Németh-Ságh	8.36	7.23
Aradulŭ nou	9.11	8.01
Aradŭ	9.27	8.17

Ghirișŭ—Turda

Ghirișŭ	9.26	4.19
Turda	9.47	4.40

Turda—Ghirișŭ

Turda	8.29	3.19
Ghirișŭ	8.50	3.40

Sighișóra—Odorheiu

Sighișóra	6.05
Odorheiu	9.45

Odorheiu—Sighișóra

Odorheiu	5.38
Sighișóră	9.16

Copșa-mică—Sibiiu

Copșa-mică	2.29	4.35
Șeica mare	3.02	5.05
Lómneșŭ	3.46	5.46
Ocna	4.18	6.17
Sibiiu	4.42	6.40

Sibiiu-Copșa-mică

Sibiiu	8.50	10.—
Ocna	9.17	10.24
Lómneșŭ	9.45	10.50
Șeica mare	10.20	11.20
Copșa-mică	10.49	11.45

Cucerdea-Oșorheiu-Reghinulŭ săsescŭ

Cucerdea	3.05	10.20	3.25
Cheța	3.35	10.50	3.58
Ludoșŭ	3.56	11.11	4.20
M.-Bogata	4.06	11.20	4.30
Iernutŭ	4.43	11.57	5.11
Sânpaulŭ	4.58	12.12	5.28
Mirașteu	5.21	12.36	5.53
Oșorheiu	5.40 6.—	12.55 4.58	6.13
Reghinul-săs.	7.56	7.—	

Reghinulŭ săsescŭ-Oșorheiu-Cucerdea

Reghinul-săs.		8.35	8.—
Oșorheiu	6.56	10.20 12.15	9.49 10.20
Mirașteu	7.16	12.35	10.39
Sânpaulŭ	7.40	12.58	11.02
Iernutŭ	8.03	1.19	11.23
M. Bogata	8.37	1.49	11.53
Ludoșŭ	8.51	2.02	12.06
Cheța	9.08	2.18	12.22
Cucerdea	9.40	2.46	12.50

Simeria (Piski)-Unied.

Simeria (Piski)	2.18
Cerna	2.39
Uniedóra	3.08

Unied.-Simeria (Piski)

Uniedóra	9.30
Cerna	9.56
Simeria	10.15

Murĕșŭ-Ludoșŭ-Bistrița

Murĕșŭ-Ludoșŭ	4.40
Țagŭ-Budatelecŭ	8.02
Bistrița	— —

Bistrița-Murĕșŭ-Ludoșŭ

Bistrița	—
Țagŭ-Budatelecŭ	9.41
Murĕșŭ-Ludoșŭ	1.11

Notă: Numerii încuadrațĭ cu linii gróse însemnéză órele de nópte.

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovŭ